

Ongelooflijk maar waar !!!

In het najaar 2003 begon mijn Friese hengst 'Sjors' op zijn rechter voorbeen mank te lopen, dus de veearts erbij, deze kon zo een, twee, drie niet vertellen wat hem mankeerde dus wilde hij er röntgenfoto's van maken. Zo gezegd zo gedaan wij met onze 'Sjors' naar de kliniek, daar moest ie eerst lopen en werd er contrastvloeistof in zijn been gespoten en werden er de foto's gemaakt. Wijzelf vonden dat er weinig of niks afwijkend op deze foto's was te zien maar onze veearts dacht och wat te zien wat niet helemaal pluis was en rade ons aan om 'Sjors' voorlopig op rust te zetten, nou dat deden we dan want wie zijn wij tegenover een goede veearts.

Doch onze 'Sjors' verbeterde niet maar werd eerder steeds slechter, wat nu gedaan? Een tweede opinie van een andere veearts een van de beste uit België. Daar een afspraak gemaakt en een vriendin van mij was zo lief om 'Sjors' halen met de trailer en ik samen met haar en 'Sjors' naar die kliniek. Ook daar moest hij eerst weer lopen en iedereen kon heel duidelijk zien dat het arme dier stierf van de pijn, hij kon zelfs amper in de trailer blij er in deze kliniek wederom foto's gemaakt en daar wist men mij te vertellen dat het dier bevangen was!

Ik kreeg het advies om een speciaal beslag onder zijn hoeven te laten zetten door een hoefsmid die mij door hun werd aangeraden. Okay, eenmaal weer thuis ik deze hoefsmid gebeld, maar daar deze man het erg druk heeft duurde het een paar dagen voor hij kon komen en mijn arme 'Sjors' kon werkelijk niet meer blijven staan, hij ging erg veel liggen kreeg aan beide heupen flinke ligplekken, terwijl ik toch gezorgd had voor een zeer zachte ondergrond in zijn stal. Als 'Sjors' dan toch eens overeind kwam stond alle gewicht op zijn achterhand en zijn voorbenen trilden geweldig. Maar om het dier dag en nacht op stal te houden ging toch ook niet dus heel voorzichtig lopend het was meer strompelend ging ie mee naar de wei, hier was het 5 minuutjes grazen en daar lag ie, verschrikkelijk om te zien, je staat zo machteloos en het dier heeft zo'n pijn je kunt hem niet helpen, dat is om gek van te worden.

Na een paar dagen melde de hoefsmid zich en zei me vol goed moed dat hij mijn paard beter ging maken, dus ik troonde de man mee naar de stal, daar lag onze 'Sjors' weer. Ik het dier overeind gekregen en de hoefsmid schrok zich wezenloos wat ie zag, hoe het dier daar stond te trillen op zijn voorbenen, maar hij de boel onderzocht en zei tegen mij: 'Ik ga hier geen speciaal beslag onder zetten want dit paard is niet bevangen en ook nooit geweest, ik ga jullie niet een hoop geld uit jullie zakken kloppen voor iets wat totaal niet gaat helpen!' Ik weer in zak en as en vroeg hem 'wat nu?' de tranen stonden me in de ogen en de smid zag het ook geweldig somber in voor het dier hij zei ook: 'als hij ooit nog, maar waar ik helemaal geen heil in zie, een beetje fatsoenlijk zal kunnen lopen dan zal hij alleen nog maar in de wei kunnen en kan er nooit meer op gereden worden of wat dan ook hij zal dan een weidepaard zijn en verder niks als je geluk hebt. 'Dan maar een weide paard' riep ik 'maar ik zal alles benutten wat in mijn macht ligt om het dier van zijn pijn af te helpen zodat ie dan rustig hier bij mij in de wei verder kan leven!!'

Deze hoefsmid gaf mij nog een telefoonnummer van een andere veearts waar hij veel mee samenwerkt, en ik deze veearts gebeld, hij kwam en zag er ook helemaal niks meer in maar gaf hem een cortizonenspuit en medicijnen in de hoop dat iets zou verbeteren, maar zijn advies was laat het dier in inslapen, want er is geen redden meer aan. Ik was helemaal van de kaart en belde mijn eigen veearts weer op dat hij echt nu onmiddellijk moest komen, deze hoorde wel aan mij dat het helemaal niet goed was en stond s 'avonds laat nog bij me aan de deur en schrok zich wild, hij zei 'ik heb dit dier 4 weken geleden nog gezien hoe kan DIT ik heb leven meegemaakt!!!' en ik vertelde het hele verhaal dat ik een tweede opinie ben gaan vragen en wat daar uit kwam. 'wat een gezever' zei hij 'ik ken dit paard zijn hele leven al vanaf zijn 3 jaar dat jullie hem kochten en dit dier is nooit bevangen geweest!' Maar ik vroeg: 'wat nu Paul hij kan toch zo niet blijven pijn lijden en ik kreeg van die hoefsmid en die andere veearts te horen dat ik hem maar moet laten inslapen'. Paul onderzocht het dier en zei werkelijk heel eerlijk: 'ik weet het niet wat hij heeft ik heb dit nog nooit meegemaakt en sta voor een groot raadsel, ik kan nog het een en ander gaan proberen maar dat is echt proberen en weet niet of het gaat helpen het is een behoorlijke agressie behandeling en zal hem flink pijn gaan doen.'

Maar ondertussen in al deze dagen had mijn man op Internet zitten kijken voor een eventuele andere Friese hengst daar hij bet ook niet meer zag zitten, en dacht als we dan toch het paard moeten afgeven koop ik een nieuwe voor mijn vrouw want dan heeft ze afleiding van het verdriet dat ze zeker gaat doormaken. Hij had een paard gevonden die hem wel aanstond en vroeg of ik daar een e-mail naar haar toe wilden zenden om meer inlichtingen over deze hengst te vragen, ik dat braaf gedaan en mijn triest verhaal er wat bij

geschreven, ik zat voortaan ook ieder avond in de stal een paar uur zijn benen eerst warm te houden met warmte zakken en daarna ieder voorheen een uur te masseren, ik weet niet of het hielp maar het gaf het dier toch weer even wat verlichting, daar ik weigerde het zomaar op te geven en die agressieve behandeling zonder enige garantie wilde ik het dier niet aandoen, hij lijdt al genoeg pijn. Daar kregen we een mail terug en deze dame vroeg of ik mijn telefoonnummer even wou doorsturen naar haar, okay ik dat gedaan en de volgende dag belde deze vrouw Marjenne mij op ze vertelde dat ze een pensionstal in Rhoon heeft en dat ze vaak samenwerkt met een man die paarden en mensen geneest met natuurlijke kruiden.

Ik hoefde het allemaal niet te geloven maar of ik een pluk manen met wortel en al zou willen opsturen naar haar en dan zou ze die aan André geven. Eerlijk gezegd zag ik het allemaal erg somber in was al 900 euro kwijt aan alle veeartkosten en krijg je van drie man te horen dat ik hem maar moet laten inslapen. Marjenne vroeg me nadrukkelijk om manen op te sturen en dat ik me over kosten nog helemaal geen zorgen moet maken. Okay ik dacht ach baat het een niet dan schaad het niet en een postzegel kunnen we wel missen. Enkele dagen later belde Marjenne mij op en had André de manen laten nakijken en gaf mij André aan de telefoon, heel rustig wist hij me te vertellen dat hij had geconstateerd dat het paard echt heel diep zat maar dat hij hem zeker wel kon genezen, volgens hem werkten de longblaasjes niet goed zodat de zuurstof niet goed door het lichaam en bloed gaat en door het lichaam en bloed gaat door de adertjes die ook door het kraakbeen boven zijn hoeven zitten, ook had ie verschillende bacteriën bij die hij eerst wilde aanpakken.

Nu moest ik van André 'Sjors' twee wormkuren van een bepaald merk geven een s 'avonds geven en een 's morgen dus binnen twaalf uur twee. En André zou mij een flesje sturen waar ik 'Sjors' driemaal daags tien druppels van moest geven en dit voor de periode van twee weken en André gaf mij zelfs de garantie dat ik 'Sjors' in deze twee weken al zou zien opknappen. Nou okay ik het er mee eens want dit was nu mijn laatste hoop, heb het ook tegen mijn veearts Paul verteld en die zei ook 'ja, gewoon doen want ik weet het echt niet meer'. Nou zo gezegd zo gedaan en inderdaad in de twee weken dat ik mijn Friese hengst deze druppels braaf driemaal daags zelfs op gezette tijden gaf, zag ik hem opknappen ik kon het haast niet geloven en na deze twee weken moest ik weer manen opsturen en André belde me weer op en vertelde me dat hij nu een flesje zou sturen om die longen aan te pakken en dat ik dit voor een periode van 36 dagen driemaal daags tien druppels moest geven aan 'Sjors'.

En niet te geloven na deze periode was mijn 'Sjors' weer helemaal terug, hij stond er weer hij rende weer, hij galoppeerde weer door de wei hij had al zijn streken weer terug. 'Dit is een tovenaar' riep ik 'die André'. Doch weer manen opgestuurd en André belde weer en wist me te vertellen dat 'Sjors' genezen was en weer rustig met hem mocht beginnen te rijden en langzaam aan weer opbouwen daar hij toch al met al enkele maanden uit de running was geweest en zo ben ik in het najaar van 2004 weer rustig met hem gaan rijden en tot de dag van vandaag oktober 2006 gaat het geweldig goed met 'Sjors' we rijden volop door het bos, langs de straat en overal waar we willen gaan het is geweldig. Zelfs Paul mijn veearts vindt het ongelooflijk, hij was komen kijken en zei 'ik heb 'Sjors' lange tijd voordat ie zo slecht werd niet meer zo goed zien lopen als nu' ik ben dan ook Marjenne met haar pensionstal in Rhoon en André (de tovenaar) ongelooflijk dankbaar dat mijn 'sjors' is genezen en nergens en nergens geen last meer van heeft!!

Zo is het dier toch maar weer gered van de dood

André en Marjenne BEDANKT BEDANKT

Groetjes Linda uit Lommel